(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

Barack Obama Speech to UK Parliament
Westminster Hall, London | 25 May 2011

สุนทรพจน์ของบารัก โอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา
กล่าวต่อรัฐสภาแห่งสหราชอาณาจักร
ณ เวสมินสเตอร์ฮอลล์ กรุงลอนดอน
วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔

Barack Obama's Visit to the UK Turned from Ceremony to Politics Today,
With a Press Conference and a Speech to Both Houses of Parliament

การเดินทางเยือนสหราชอาณาจักรของบารัก โอบามาในวันนี้เปลี่ยนจากพิธีเลี้ยงต้อนรับกลายเป็นเรื่อง
การเมืองพร้อมการแถลงข่าวและการกล่าวสุนทรพจน์ต่อรัฐสภาทั้งสองสภา

****

"At a time when threats and challenges require nations to work in concert with one another, the US and UK remain the greatest catalysts for global action."
"ณ เวลาที่ภัยคุกคามและความท้าทายอื่นๆ ทำให้ชาติต่างๆต้องทำงานร่วมกัน สหรัฐฯและอังกฤษยังคงเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการดำเนินการทั่วโลก."

My Lord Chancellor, Mr. Speaker, Mr. Prime Minister, my lords, and members of the House of Commons:
ท่านประธานสภาขุนนางที่เคารพ ท่านประธานรัฐสภา ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านผู้ทรงเกียรติ และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

I have known few greater honors than the opportunity to address the Mother of Parliaments at Westminster Hall. I am told that the last three speakers here have been the Pope, Her Majesty the Queen, and Nelson Mandela -- which is either a very high bar or the beginning of a very funny joke.
ผมเคยได้รับโอกาสอื่นๆ อันมีเกียรติมากกว่าโอกาสที่ได้ขึ้นมากล่าวสุนทรพจน์ต่อรัฐสภาซึ่งเป็นสถานที่กำเนิดของรัฐสภาอื่นๆที่เวสต์มินสเตอร์ฮอลล์แห่งนี้ ผมได้รับการบอกกล่าวว่าผู้ที่ได้ขึ้นมากล่าวสุนทรพจน์สามท่านสุดท้าย ณ ที่แห่งนี้ คือ สมเด็จพระสันตะปาปา สมเด็จพระราชินี และ เนลสัน เมนเดลล่า – ซึ่งอาจเป็นทั้งมาตรฐานขั้นสูงมาก หรือเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องตลกที่ตลกมาก

I come here today to reaffirm one of the oldest, one of the strongest alliances the world has ever known. It's long been said that the United States and the United Kingdom share a special relationship. And since we also share an especially active press corps, that relationship is often analyzed and overanalyzed for the slightest hint of stress or strain.

ผมมาที่นี่ในวันนี้เพื่อยืนยันความเป็นพันธมิตรของหนึ่งในพันธมิตรที่ยาวนานและแน่นแฟ้นที่สุดที่โลกเคยรู้จัก ซึ่งเป็นเวลานานมาแล้วอาจกล่าวได้ว่าประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราช-อาณาจักรร่วมกันแบ่งปันความสัมพันธ์ในลักษณะพิเศษ และในเมื่อเราทั้งสองประเทศต่างก็มีหน่วยงานด้านการข่าวที่เคลื่อนไหวกันมากเป็นพิเศษ ความสัมพันธ์ดังกล่าวได้รับการวิเคราะห์แล้ววิเคราะห์อีกเพื่อหาแม้แต่นัยสำคัญแห่งความตึงเครียดเพียงน้อยนิด

Of course, all relationships have their ups and downs. Admittedly, ours got off on the wrong foot with a small scrape about tea and taxes. There may also have been some hurt feelings when the White House was set on fire during the War of 1812. But fortunately, it's been smooth sailing ever since.

แน่นอน ความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายย่อมมีขึ้นและมีลง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศเริ่มต้นผิดพลาดไปเล็กน้อยในเรื่องเล็กๆ เช่นเรื่องภาษีและใบชา นอกจากนี้ เมื่อคิดถึงครั้งที่ทำเนียบขาวถูกวางเพลิงเผาไหม้ในช่วงสงครามในปี พ.ศ. ๒๓๕๕ ก็อาจมีความรู้สึกเจ็บปวดอยู่บ้าง แต่โชคดีที่ทุกอย่างผ่านไปด้วยดีนับจากนั้น

The reason for this close friendship doesn't just have to do with our shared history, our shared heritage; our ties of language and culture; or even the strong partnership between our governments. Our relationship is special because of the values and beliefs that have united our people through the ages.

เหตุผลสำหรับมิตรภาพที่แน่นแฟ้นนี้ไม่ใช่มีเพียงแต่ประวัติศาสตร์ที่แบ่งปันร่วมกันของเรา มรดกทางวัฒนธรรมที่แบ่งปันร่วมกันของเรา ความสัมพันธ์ทางภาษาและวัฒนธรรมของเรา หรือแม้กระทั่งความสัมพันธ์ระหว่างกันที่แข็งแกร่งระหว่างรัฐบาลของเรา ความสัมพันธ์ของเรานั้นพิเศษเพราะความมีคุณค่าและความเชื่อที่หลอมรวมผู้คนของเราผ่านเวลาอันยาวนาน

Centuries ago, when kings, emperors, and warlords reigned over much of the world, it was the English who first spelled out the rights and liberties of man in the Magna Carta. It was here, in this very hall, where the rule of law first developed, courts were established, disputes were settled, and citizens came to petition their leaders.

เมื่อหลายศตวรรษก่อน ในเวลาที่เมื่อพระมหากษัตริย์ จักรพรรดิ และขุนศึกปกครองเหนือพื้นที่ส่วนมากของโลก ชาวอังกฤษเป็นชาติแรกที่สะกดคำว่าสิทธิและเสรีภาพของมนุษย์ในรัฐธรรมนูญแม็คนาคาต้า ณ ที่นี่ ในห้องโถงแห่งนี้ ซึ่งเป็นที่ที่หลักนิติธรรมถูกพัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรก ที่ซึ่งศาลถูกจัดตั้งขึ้น ที่ซึ่งข้อพิพาทถูกตัดสิน และเป็นที่ซึ่งประชาชนมายื่นคำร้องกับผู้นำของพวกเขา

Over time, the people of this nation waged a long and sometimes bloody struggle to expand and secure their freedom from the crown. Propelled by the ideals of the Enlightenment, they would ultimately forge an English Bill of Rights, and invest the power to govern in an elected parliament that's gathered here today.
ในกาลเวลาที่ผ่านไป ผู้คนในประเทศแห่งนี้ผ่านการต่อสู้มาอย่างยาวนาน และบางครั้งต้องแลกมาด้วยเลือด เพื่อขยายและธำรงเสรีภาพของพวกเขาจากสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้คนแห่งประเทศนี้ถูกขับเคลื่อนโดยอุดมคติแห่งยุคของการหยั่งรู้ของพวกเขาจนกระทั่งในที่สุดพวกเขาได้บรรลุถึงการยกร่างกฎหมายแห่งสิทธิของชาวอังกฤษ และมอบอำนาจในการบริหารประเทศผ่านรัฐสภาที่ได้รับการเลือกตั้ง ดังเช่นที่ทุกท่านได้มารวมกันในวันนี้

What began on this island would inspire millions throughout the continent of Europe and across the world. But perhaps no one drew greater inspiration from these notions of freedom than your rabble-rousing colonists on the other side of the Atlantic. As Winston Churchill said, the "...Magna Carta, the Bill of Rights, Habeas Corpus, trial by jury, and English common law find their most famous expression in the American Declaration of Independence."
สิ่งที่เริ่มต้นขึ้นบนเกาะแห่งนี้จะสร้างแรงบันดาลใจในคนนับล้านไปทั่วทั้งในทวีปยุโรปและทั่วโลก แต่บางครั้งก็ไม่มีใครสร้างแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ได้มากไปกว่าความคิดแห่งเสรีภาพ ที่พวกท่านได้กระตุ้นบรรดาอาณานิคมของท่านจากอีกฟากหนึ่งของมหาสมุทรแอตแลนติก ดังเช่นที่วินสตัน เชอร์ชิล ได้กล่าวว่า "รัฐธรรมนูญแม็คนาคาต้า คือ ร่างกฎหมายแห่งสิทธิ หมายศาลที่เรียกตัวบุคคลให้มาปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือศาล (ฮาเบียสคอร์ปัส) คือ การพิจารณาคดีในศาลโดยคณะลูกขุน และกฎหมายจารีตประเพณีแห่งอังกฤษซึ่งปรากฏตัวอย่างที่มีชื่อเสียงที่สุดในคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา."

For both of our nations, living up to the ideals enshrined in these founding documents has sometimes been difficult, has always been a work in progress. The path has never been perfect. But through the struggles of slaves and immigrants, women and ethnic minorities, former colonies and persecuted religions, we have learned better than most that the longing for freedom and human dignity is not English or American or Western -- it is universal, and it beats in every heart. Perhaps that's why there are few nations that stand firmer, speak louder, and fight harder to defend democratic values around the world than the United States and the United Kingdom.
สำหรับประเทศของเราทั้งสอง การอยู่ด้วยอุดมคติตามข้อความซึ่งสถิตย์อยู่ในเอกสารแห่งการก่อตั้งเหล่านี้บางครั้งก็เป็นเรื่องยาก เนื่องจากการทำงานดำเนินอยู่ตลอดเวลา เส้นทางนี้ไม่เคยเป็นเส้นทางที่สมบูรณ์แบบ แต่เมื่อมองผ่านการต่อสู้ของทาสและผู้อพยพ ผู้หญิงและชนกลุ่มน้อย อดีตอาณานิคมและศาสนาที่ถูกข่มเหง เราเรียนรู้ได้ดีขึ้นว่า ผู้ที่แสวงหาเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มาเป็นเวลายาวนานไม่ได้มีเพียงอังกฤษหรืออเมริกันหรือชาติตะวันตก แต่สิ่งที่เรากำลังแสวงหานั้นเป็นสากลและเต้นอยู่ในหัวใจของทุกคน บางทีนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมีเพียงไม่กี่ประเทศที่สามารถยืนพูดได้อย่างยืดอก เสียงดัง และต่อสู้อย่างหนักเพื่อปกป้องค่านิยมทางประชาธิปไตยอยู่ทั่วโลกมากกว่าที่สหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรกระทำอยู่

We are the allies who landed at Omaha and Gold, who sacrificed side by side to free a continent from the march of tyranny, and help prosperity flourish from the ruins of war. And with the founding of NATO -- a British idea -- we joined a transatlantic alliance that has ensured our security for over half a century.
พวกเราเป็นพันธมิตรผู้ยกพลขึ้นบกที่หาดโอมาฮาและหาดโกลด์ เป็นพันธมิตรที่เสียสละและยืนเคียงข้างกันและกันเพื่อปลดปล่อยทวีปจากการกดขี่ และช่วยให้ความเจริญรุ่งเรืองเบ่งบานจากซากปรักหักพังของสงครามด้วยการก่อตั้งองค์การนาโต ซึ่งเป็นความคิดของอังกฤษ พวกเราเข้าร่วมเป็นพันธมิตรข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกซึ่งสร้างความมั่นใจในการรักษาความมั่นคงของพวกเรามากว่าครึ่งศตวรรษ

Together with our allies, we forged a lasting peace from a cold war. When the Iron Curtain lifted, we expanded our alliance to include the nations of Central and Eastern Europe, and built new bridges to Russia and the former states of the Soviet Union. And when there was strife in the Balkans, we worked together to keep the peace.

พร้อมกันกับพันธมิตรของเรา พวกเราสรรสร้างความสันติสุขที่ยั่งยืนหลังจากสงครามเย็น เมื่อม่านเหล็กถูกยกขึ้นเราขยายครือข่ายพันธมิตรของเราโดยรวมเอาประชาชาติแห่งยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก และสร้างสะพานสายใหม่ไปยังรัสเซียและอดีตรัฐของสหภาพโซเวียต และเมื่อมีการปะทะกันในประเทศแถบบอลข่าน พวกเราก็ได้ทำงานร่วมกันเพื่อรักษาสันติภาพเอาไว้

Today, after a difficult decade that began with war and ended in recession, our nations have arrived at a pivotal moment once more. A global economy that once stood on the brink of depression is now stable and recovering. After years of conflict, the United States has removed 100,000 troops from Iraq, the United Kingdom has removed its forces, and our combat mission there has ended. In Afghanistan, we've broken the Taliban's momentum and will soon begin a transition to Afghan lead. And nearly 10 years after 9/11, we have disrupted terrorist networks and dealt al Qaeda a huge blow by killing its leader -- Osama bin Laden.
ในวันนี้ หลังจากทศวรรษแห่งความยากลำบากที่เริ่มต้นด้วยสงคราม และสิ้นสุดด้วยภาวะเศรษฐกิจถดถอย ประเทศของพวกเราได้มาถึงเวลาที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่ง เศรษฐกิจโลกที่ครั้งหนึ่งเคยยืนอยู่บนปากเหวแห่งความตกต่ำซึ่งในขณะนี้มีเสถียรภาพมากขึ้นและกำลังฟื้นตัว หลังจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมาหลายปี ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ถอนกองกำลังทหารจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนออกจากอิรักและสหราชอาณาจักรก็ได้ถอนกองกำลังของตนเช่นกัน ภารกิจการต่อสู้ของพวกเราสิ้นสุดลงแล้ว ในอัฟกานิสถานพวกเราได้ร่วมกันโจมตีตาลิบานจนแตกพ่าย และกำลังจะเริ่มต้นนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่การบริหารประเทศอัฟกานิสถานที่นำโดยชาวอัฟกานิสถาน และในเวลาเกือบ ๑๐ ปีมาแล้วหลังจากการเกิดเหตุการณ์ ๙/๑๑ เราได้หยุดยั้งเครือข่ายการก่อการร้าย และจัดการกลุ่มอัลกออิดะห์ด้วยการสังหารผู้นำของพวกเขาคือ โอซามา บิน ลาเดน

Together, we have met great challenges. But as we enter this new chapter in our shared history, profound challenges stretch before us. In a world where the prosperity of all nations is now inextricably linked, a new era of cooperation is required to ensure the growth and stability of the global economy. As new threats spread across borders and oceans, we must dismantle terrorist networks and stop the spread of nuclear weapons, confront climate change and combat famine and disease. And as a revolution races through the streets of the Middle East and North Africa, the entire world has a stake in the aspirations of a generation that longs to determine its own destiny.
เราได้เผชิญกับความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ด้วยกัน แต่เมื่อเราเข้าสู่บทใหม่ในหน้าประวัติศาสตร์ที่ใช้ร่วมกัน เราก็จะพบกับความท้าทายอันหนักหน่วงที่อยู่ต่อหน้าเรา ในโลกที่ซึ่งความเจริญรุ่งเรืองของทุกประเทศถูกเชื่อมโยงกันอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ในปัจจุบัน เราจำเป็นต้องสร้างยุคใหม่ของความร่วมมือเพื่อทำให้การเจริญเติบโตและเสถียรภาพของเศรษฐกิจโลกเป็นที่แน่นอน ในขณะที่ภัยคุกคามรูปแบบใหม่แพร่กระจายข้ามพรมแดนและมหาสมุทร เราต้องขุดรากถอนโคนเครือข่ายการก่อการร้ายและหยุดการแพร่กระจายของอาวุธนิวเคลียร์ เผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และต่อสู้กับความอดอยากและโรคร้าย และจากการปฏิวัติที่ผุดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ โลกทั้งโลกกำลังเกิดแรงบันดาลใจของคนรุ่นหลังที่ต้องการกำหนดชะตากรรมของตัวเอง

These challenges come at a time when the international order has already been reshaped for a new century. Countries like China, India, and Brazil are growing by leaps and bounds. We should welcome this development, for it has lifted hundreds of millions from poverty around the globe, and created new markets and opportunities for our own nations.
ความท้าทายเหล่านี้มา ณ เวลาที่ระเบียบโลกถูกเปลี่ยนโฉมหน้าสำหรับศตวรรษใหม่ เช่น ประเทศจีน อินเดีย และบราซิลมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เราควรจะยินดีกับการพัฒนานี้ด้วยเหตุที่ได้ยกระดับคนหลายร้อยล้านคนให้หลุดพ้นจากความยากจนทั่วโลก และสร้างตลาดใหม่และโอกาสใหม่สำหรับประเทศของพวกเรา

And yet, as this rapid change has taken place, it's become fashionable in some quarters to question whether the rise of these nations will accompany the decline of American and European influence around the world. Perhaps, the argument goes, these nations represent the future, and the time for our leadership has passed.
ในการนี้ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นได้ทำให้มีคำถามในบางส่วนของโลกว่าการลุกขึ้นของประเทศเหล่านี้จะมาพร้อมกับการเสื่อมลงของอิทธิพลอเมริกาและยุโรปทั่วโลกหรือไม่ บางทีอาจจะเป็นข้อถกเถียงที่จะต้องดำเนินการต่อไปว่าประเทศเหล่านี้เป็นตัวแทนของอนาคต และเวลาสำหรับการเป็นผู้นำของพวกเราได้ผ่านไปแล้ว

That argument is wrong. The time for our leadership is now. It was the United States and the United Kingdom and our democratic allies that shaped a world in which new nations could emerge and individuals could thrive. And even as more nations take on the responsibilities of global leadership, our alliance will remain indispensable to the goal of a century that is more peaceful, more prosperous and more just.
ข้อถกเถียงที่ว่านั้นไม่ถูกต้อง เวลาสำหรับการเป็นผู้นำของเราคือปัจจุบันนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และพันธมิตรประชาธิปไตยของเรานั้นเป็นผู้ทำให้โลกนี้เป็นโลกที่ประเทศใหม่รวมตัวขึ้นได้และปัจเจกบุคคลประสบความสำเร็จได้ และแม้ว่าประเทศอื่นๆรับความรับผิดชอบของการเป็นผู้นำโลก ความเป็นพันธมิตรของเราจะยังคงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เพื่อการบรรลุถึงเป้าหมายของศตวรรษซึ่งมีสันติสุขมีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น และมีความยุติธรรมมากขึ้น

At a time when threats and challenges require nations to work in concert with one another, we remain the greatest catalysts for global action. In an era defined by the rapid flow of commerce and information, it is our free market tradition, our openness, fortified by our commitment to basic security for our citizens that offers the best chance of prosperity that is both strong and shared. As millions are still denied their basic human rights because of who they are, or what they believe, or the kind of government that they live under, we are the nations most willing to stand up for the values of tolerance and self-determination that lead to peace and dignity.

ณ เวลาที่ภัยคุกคามและความท้าทายอื่นๆ ทำให้หลายๆชาติจำเป็นต้องทำงานร่วมกัน สหรัฐฯและอังกฤษยังคงเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการดำเนินการทั่วโลก ในยุคสมัยที่ถูกกำหนดโดยการไหลบ่าอย่างรวดเร็วของการค้าและข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นประเพณีของตลาดการค้าเสรี ของพวกเราที่มีการเปิดกว้าง เสริมด้วยพันธะสัญญาที่จะรักษาความมั่นคงขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนของพวกเรา ซึ่งจะมอบโอกาสที่ดีที่สุดของความเจริญรุ่งเรืองที่มีทั้งความแข็งแกร่งและการแบ่งปัน ผู้คนนับล้านยังคงได้รับการปฏิเสธสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ของพวกเขา เนื่องจากถูกเหยียดหยามในความเป็นตัวตนของเขาหรือความเชื่อถือของพวกเขา หรือประเภทของรัฐบาลที่พวกเขาอยู่ภายใต้การปกครอง พวกเราเป็นประเทศที่เต็มใจที่สุดที่จะยืนหยัดให้แก่คุณค่าของความอดทนและกำหนดวิถีชีวิตของตนเองเพื่อนำไปสู่ความสันติสุขและศักดิ์ศรี

Now, this doesn't mean we can afford to stand still. The nature of our leadership will need to change with the times. As I said the first time I came to London as President, for the G20 summit, the days are gone when Roosevelt and Churchill could sit in a room and solve the world's problems over a glass of brandy -- although I'm sure that Prime Minister Cameron would agree that some days we could both use a stiff drink. In this century, our joint leadership will require building new partnerships, adapting to new circumstances, and remaking ourselves to meet the demands of a new era.

ณ ขณะนี้ นี่ไม่ได้หมายความว่าเราสามารถที่จะอยู่ได้โดยไม่ไหวติง ลักษณะของการเป็นผู้นำของเราจะต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับช่วงเวลา ดังเช่นที่ผมกล่าวในครั้งแรกที่ผมมาถึงลอนดอนในฐานะประธานาธิบดีเพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอด G20 ว่า วันเวลาได้ผ่านไปแล้วเมื่อรูซเวลส์และเชอร์ชิลสามารถนั่งอยู่ในห้องสักห้องหนึ่งและแก้ปัญหาของโลกพร้อมกับจิบบรั่นดีสักแก้ว ถึงแม้ว่าผมมั่นใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีคาเมรอนจะยอมรับว่าบางวันเราทั้งสองอยากจะนั่งจิบเครื่องดื่มด้วยกันได้ ในศตวรรษนี้การเป็นผู้นำร่วมกันของเราจะต้องสร้างความร่วมมือใหม่ การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ และปรับตัวเองใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของยุคสมัยใหม่

That begins with our economic leadership.

สิ่งนั้นเริ่มต้นด้วยการเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของเรา

Adam Smith's central insight remains true today: There is no greater generator of wealth and innovation than a system of free enterprise that unleashes the full potential of individual men and women. That's what led to the Industrial Revolution that began in the factories of Manchester. That is what led to the dawn of the Information Age that arose from the office parks of Silicon Valley. That's why countries like China, India and Brazil are growing so rapidly -- because in fits and starts, they are moving toward market-based principles that the United States and the United Kingdom have always embraced.
การมองเห็นอย่างปรุโปร่งที่สำคัญของอดัม สมิทธิยังคงเป็นจริงในวันนี้ ไม่มีสิ่งกำเนิดความมั่งคั่งและนวัตกรรมที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าระบบของกิจการอิสระ ที่ปลดปล่อยศักยภาพของชายและหญิงแต่ละคนออกมาอย่างเต็มที่ นั่นคือสิ่งที่นำไปสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมที่เริ่มต้นในโรงงานแห่งแมนเชสเตอร์ นั่นคือสิ่งที่นำไปสู่รุ่งอรุณของยุคข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากสำนักงานแห่งหุบเขาซิลิคอน นั่นเป็นเหตุผลที่ประเทศเช่นจีน อินเดีย และบราซิลกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เพราะพวกเขากำลังเคลื่อนย้ายไปยังหลักการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของตลาด ซึ่งสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรยอมรับอยู่เสมอ

In other words, we live in a global economy that is largely of our own making. And today, the competition for the best jobs and industries favours countries that are free-thinking and forward-looking; countries with the most creative and innovative and entrepreneurial citizens.
กล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า เราอาศัยอยู่ในเศรษฐกิจโลกซึ่งส่วนใหญ่ถูกสร้างขึ้นโดยพวกเราเอง และวันนี้การแข่งขันสำหรับงานและอุตสาหกรรมที่ดีที่สุด เอื้อต่อชาติซึ่งนับเป็นการคิดอย่างอิสระและมองการณ์ไกล ประเทศที่มีพลเมืองเป็นผู้ประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมมากที่สุด

That gives nations like the United States and the United Kingdom an inherent advantage. For from Newton and Darwin to Edison and Einstein, from Alan Turing to Steve Jobs, we have led the world in our commitment to science and cutting-edge research, the discovery of new medicines and technologies. We educate our citizens and train our workers in the best colleges and universities on Earth. But to maintain this advantage in a world that's more competitive than ever, we will have to redouble our investments in science and engineering, and renew our national commitments to educating our workforces.
นั่นคือ สิ่งที่ช่วยให้ประเทศเช่นสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรมีความได้เปรียบโดยธรรมชาติ เพราะนับตั้งแต่นิวตันและดาร์วินมาสู่เอดิสันและไอสไตน์ จากอลัน ทัวริงมาสู่สตีฟ จอบส์ เราได้นำโลกตามคำมั่นสัญญาของเราเข้าสู่วิถีแห่งวิทยาศาสตร์และการค้นคว้าวิจัยที่ล้ำยุค การค้นพบยาและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เราให้ความรู้แก่ประชาชนของเราและฝึกอบรมแรงงานของเราในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก แต่การที่จะรักษาความได้เปรียบในโลกที่การแข่งขันมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นนี้ เราจะต้องลงทุนให้มากขึ้นเป็นสองเท่าของเงินลงทุนของเราในด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม และปรับปรุงคำมั่นสัญญาแห่งประเทศของเราเสียใหม่เพื่อให้ความรู้แก่กำลังแรงงานของเรา

We've also been reminded in the last few years that markets can sometimes fail. In the last century, both our nations put in place regulatory frameworks to deal with such market failures -- safeguards to protect the banking system after the Great Depression, for example; regulations that were established to prevent the pollution of our air and water during the 1970s.
เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาเราได้รับการเตือนว่าบางทีตลาดอาจล้มเหลว ในศตวรรษที่แล้วประเทศของเราทั้งสองได้วางกรอบแห่งกฎระเบียบเพื่อรับมือกับความล้มเหลวของตลาด เช่น – การอุดช่องโหว่เพื่อพิทักษ์ระบบธนาคารหลังจากเศรษฐกิจตกต่ำครั้งยิ่งใหญ่ ยกตัวอย่างเช่นการจัดตั้งกฎระเบียบเพื่อปกป้องอากาศและน้ำของเราจากมลพิษในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๓

But in today's economy, such threats of market failure can no longer be contained within the borders of any one country. Market failures can go global, and go viral, and demand international responses.
แต่ในระบบเศรษฐกิจของวันนี้ ภัยคุกคามจากความล้มเหลวของตลาดนั้น ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ภายใต้พรมแดนของประเทศใดประเทศหนึ่ง ความล้มเหลวของตลาดสามารถสะพัดไปทั่วโลกเช่นเดียวกับไวรัสและ ความต้องการการตอบสนองจากนานาชาติ

A financial crisis that began on Wall Street infected nearly every continent, which is why we must keep working through forums like the G20 to put in place global rules of the road to prevent future excesses and abuse. No country can hide from the dangers of carbon pollution, which is why we must build on what was achieved at Copenhagen and Cancun to leave our children a planet that is safer and cleaner.
วิกฤตการณ์ทางการเงินที่เริ่มต้นจากวอลสตรีทได้ส่งผลกระทบไปเกือบทุกทวีป ซึ่งเป็นเหตุผลที่เราต้องทำงานผ่านเวทีการประชุมระหว่างประเทศ ดังเช่น G20 เพื่อที่จะสร้างกฎสากล เพื่อป้องกันการสิ้นเปลืองและการใช้ในทางที่ผิดในอนาคต ไม่มีประเทศใดสามารถซ่อนตัวจากอันตรายที่เกิดจากมลพิษจากคาร์บอน ซึ่งเป็นเหตุผลที่เราจะต้องสร้างสิ่งที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามมติที่ประชุม ณ กรุงโคเปนเฮเกนและกรุงแคนคูนเพื่อให้ลูกหลานของเราได้อาศัยอยู่บนดาวเคราะห์ที่ปลอดภัยและสะอาดขึ้น

Moreover, even when the free market works as it should, both our countries recognize that no matter how responsibly we live in our lives, hard times or bad luck, a crippling illness or a layoff may strike any one of us. And so part of our common tradition has expressed itself in a conviction that every citizen deserves a basic measure of security -- health care if you get sick, unemployment insurance if you lose your job, a dignified retirement after a lifetime of hard work. That commitment to our citizens has also been the reason for our leadership in the world.
ยิ่งไปกว่านั้น แม้ในขณะที่ตลาดการค้าเสรีทำงานได้ตามที่ควรเป็น ประเทศของเราทั้งสองตระหนักดีว่า ไม่ว่าเราจะมีชีวิตอย่างรับผิดชอบอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะทุกข์ยากหรือโชคร้าย ความเจ็บป่วยพิการหรือการถูกปลดออกจากงานอาจเกิดขึ้นกับพวกเราคนใดคนหนึ่งก็ได้ ดังนั้นส่วนหนึ่งของประเพณีของเราได้แสดงความเชื่อมั่นในตัวเองว่าพลเมืองทุกคนควรได้รับมาตรการความมั่นคงพื้นฐาน เช่น การดูแลสุขภาพเมื่อคุณเจ็บป่วย การประกันการว่างงานเมื่อคุณตกงาน ชีวิตที่มีศักดิ์ศรีเมื่อคุณเกษียณอายุหลังจากที่คุณทำงานหนักมาตลอดชีวิต คำมั่นสัญญาที่เรามีต่อพลเมืองของเราเป็นเหตุผลสำหรับความเป็นผู้นำของเราในโลกใบนี้

And now, having come through a terrible recession, our challenge is to meet these obligations while ensuring that we're not consuming -- and hence consumed with -- a level of debt that could sap the strength and vitality of our economies. And that will require difficult choices and it will require different paths for both of our countries. But we have faced such challenges before, and have always been able to balance the need for fiscal responsibility with the responsibilities we have to one another.
และขณะนี้เรากำลังฟื้นตัวจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยอย่างหนัก ความท้าทายของเราก็คือการปฏิบัติตามภาระหน้าที่เหล่านี้ ในขณะที่เราต้องสร้างความมั่นใจว่าเราไม่ใช่ผู้ที่บริโภค – และท่วมท้นไปด้วย – หนี้ที่ระดับหนึ่งอาจจะค่อยๆ ทำลายความแข็งแรงและพลังทางเศรษฐกิจของเรา ซึ่งเรื่องนี้จะทำให้เราต้องเลือกทางที่ยากลำบากและแตกต่างกันสำหรับเราทั้งสองประเทศ แต่เราได้เผชิญกับความท้าทายดังกล่าวมาก่อนแล้ว และสามารถรักษาความสมดุลของการรับผิดชอบทางการเงินกับความรับผิดชอบที่เราต้องมีต่ออีกบุคคลหนึ่งได้เสมอ

And I believe we can do this again. As we do, the successes and failures of our own past can serve as an example for emerging economies -- that it's possible to grow without polluting; that lasting prosperity comes not from what a nation consumes, but from what it produces, and from the investments it makes in its people and its infrastructure.
และผมเชื่อว่าเราสามารถทำเช่นนี้ได้อีกครั้ง ในเมื่อเราทำได้ ความสำเร็จและความล้มเหลวมาในอดีตของเราสามารถเป็นตัวอย่างสำหรับระบบเศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้นมา – ว่าเป็นไปได้ที่จะเติบโตโดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษและความเจริญรุ่งเรืองที่มีอย่างยาวนานไม่ได้เกิดจากสิ่งที่ประเทศนั้นบริโภค แต่มาจากสิ่งที่ประเทศนั้นผลิตและมาจากการลงทุนในคนและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศนั้น

And just as we must lead on behalf of the prosperity of our citizens, so we must safeguard their security. Our two nations know what it is to confront evil in the world. Hitler's armies would not have stopped their killing had we not fought them on the beaches and on the landing grounds, in the fields and on the streets. We must never forget that there was nothing inevitable about our victory in that terrible war. It was won through the courage and character of our people.
และเช่นเดียวกับที่เราต้องเป็นผู้นำในนามของความเจริญรุ่งเรืองของประชาชนของเรา เราต้องรักษาความมั่นคงของพวกเขา ประเทศของเราทั้งสองรู้ว่ามันเป็นอย่างไรเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความชั่วร้ายในโลก กองทัพของฮิตเลอร์คงไม่ได้หยุดการเข่นฆ่าถ้าพวกเราไม่ได้สู้กับพวกเขาบนชายหาดและบนพื้นที่ที่มีการยกพลขึ้นบก ในทุ่งกว้างและบนท้องถนน เราต้องไม่ลืมว่าไม่มีอะไรที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เกี่ยวกับชัยชนะของพวกเราในสงครามที่น่ากลัวครั้งนั้น มันเป็นชัยชนะที่ผ่านความกล้าหาญและลักษณะนิสัยของประชาชนของเรา

Precisely because we are willing to bear its burden, we know well the cost of war. And that is why we built an alliance that was strong enough to defend this continent while deterring our enemies. At its core, NATO is rooted in the simple concept of Article Five: that no NATO nation will have to fend on its own; that allies will stand by one another, always. And for six decades, NATO has been the most successful alliance in human history.
แน่นอนเพราะพวกเราเต็มใจที่จะแบกรับภาระของสงคราม เรารู้ดีถึงค่าความเสียหายของสงคราม ซึ่งเป็นเหตุผลที่เราสร้างพันธมิตรที่แข็งแกร่งพอที่จะปกป้องทวีปนี้ในขณะที่ยับยั้งศัตรูของเรา โดยแก่นแท้แล้วองค์การนาโต้เป็นรากฐานในแนวคิดที่เรียบง่ายตามหัวข้อที่ ๕ ที่ว่าไม่มีประเทศสมาชิกใดในนาโต้ที่จะต้องปกป้องตัวเองอย่างโดดเดี่ยวและพันธมิตรทั้งหลายพร้อมที่จะยืนเคียงข้างกันเสมอ ในเวลาหกทศวรรษมาแล้วนาโต้เป็นกลุ่มพันธมิตรที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในประวัติศาสตร์แห่งมวลมนุษยชาติ

Today, we confront a different enemy. Terrorists have taken the lives of our citizens in New York and in London. And while al Qaeda seeks a religious war with the West, we must remember that they have killed thousands of Muslims -- men, women and children -- around the globe. Our nations are not and will never be at war with Islam. Our fight is focused on defeating al Qaeda and its extremist allies. In that effort, we will not relent, as Osama bin Laden and his followers have learned. And as we fight an enemy that respects no law of war, we will continue to hold ourselves to a higher standard -- by living up to the values, the rule of law and due process that we so ardently defend.
วันนี้เราเผชิญหน้ากับศัตรูที่แตกต่างกัน ผู้ก่อการร้ายได้เอาชีวิตพลเมืองของเราทั้งในนิวยอร์กและในลอนดอน ในขณะที่อัลกออิดะห์พยายามทำสงครามศาสนากับชาติตะวันตก เราต้องจดจำเอาไว้ว่าพวกเขาสังหารชาวมุสลิมหลายพันคน – ทั้งชาย หญิง และเด็กทั่วโลก ประเทศของพวกเราไม่ได้คิดและจะไม่ทำสงครามกับศาสนาอิสลาม การต่อสู้ของเราจะเน้นในการเอาชนะอัลกออิดะห์และพันธมิตรหัวรุนแรงของเขา ในความพยายามดังกล่าวเราจะไม่

ลดละดังเช่นที่โอซามา บิน ลาเดนและลูกน้องของเขาได้เรียนรู้ และดังเช่นที่เราต่อสู้กับศัตรูที่ไม่เคารพกฎแห่งสงคราม เราจะยังคงรักษามาตรฐานของเราให้สูงกว่า – ด้วยการทำตามค่านิยม หลักแห่งกฎหมายและดำเนินตามกระบวนการที่เราปกปักรักษามาอย่างแรงกล้า

For almost a decade, Afghanistan has been a central front of these efforts. Throughout those years, you, the British people, have been a stalwart ally, along with so many others who fight by our side.
เป็นเวลาเกือบทศวรรษมาแล้วที่อัฟกานิสถานเป็นประเทศแนวหน้าส่วนกลางที่สำคัญของความพยายามเหล่านี้ ตลอดหลายปีมาแล้วที่ชาวอังกฤษอย่างท่านเป็นพันธมิตรที่แข็งแกร่ง ที่ก้าวไปพร้อมกับคนอื่นๆ จำนวนมาก และต่อสู้เคียงข้างพวกเรา

Together, let us pay tribute to all of our men and women who have served and sacrificed over the last several years for they are part of an unbroken line of heroes who have borne the heaviest burden for the freedoms that we enjoy. Because of them, we have broken the Taliban's momentum. Because of them, we have built the capacity of Afghan security forces. And because of them, we are now preparing to turn a corner in Afghanistan by transitioning to Afghan lead. And during this transition, we will pursue a lasting peace with those who break free of al Qaeda and respect the Afghan constitution and lay down arms. And we will ensure that Afghanistan is never a safe haven for terror, but is instead a country that is strong, sovereign, and able to stand on its own two feet.
พร้อมกันนี้ ขอให้เรามากล่าวคำสรรเสริญให้แก่เหล่าชายหญิงทุกคนของพวกเราที่ได้เข้าประจำการอย่างเสียสละเป็นเวลาหลายปีที่ผ่านมา เพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีแห่งวีรบุรุษที่ต้องแบกรับภาระหนักที่สุดเพื่อแลกกับความเป็นอิสระของพวกเรา เพราะพวกเขาเราจึงได้ทำลายแรงผลักดันของกลุ่มตาลิบาน เพราะพวกเขาเราจึงสามารถสร้างกองกำลังความมั่นคงแห่งอัฟกานิสถาน และเพราะพวกเขาขณะนี้เราจึงกำลังเตรียมพร้อมเพื่อนำอัฟกานิสถานผ่านโค้งนี้ไปยังการถ่ายโอนอำนาจให้ชาวอัฟกานิสถานนำทางตัวเอง ในช่วงแห่งการถ่ายโอนอำนาจนี้ เราจะติดตามความสงบสุขที่ยั่งยืนไปพร้อมกับผู้ที่ปลดปล่อยตนเองจากอัลกออิดะห์ และเคารพรัฐธรรมนูญอัฟกานิสถาน และวางอาวุธ เราจะทำให้มั่นใจว่าอัฟกานิสถานจะไม่ได้เป็นที่ปลอดภัยสำหรับความหวาดกลัว แต่จะเป็นประเทศที่เข้มแข็ง มีอธิปไตย และสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง

Indeed, our efforts in this young century have led us to a new concept for NATO that will give us the capabilities needed to meet new threats -- threats like terrorism and piracy, cyber attacks and ballistic missiles. But a revitalized NATO will continue to hew to that original vision of its founders, allowing us to rally collective action for the defense of our people, while building upon the broader belief of Roosevelt and Churchill that all nations have both rights and responsibilities, and all nations share a common interest in an international architecture that maintains the peace.

แท้จริงแล้วความพยายามของเราในศตวรรษที่เพิ่งเริ่มต้นนี้ นำเราไปสู่แนวคิดใหม่สำหรับองค์การนาโต้ที่จะทำให้เรามีความสามารถที่จำเป็นเพื่อตอบสนองภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่นการก่อการร้ายและการละเมิดลิขสิทธิ์ การโจมตีในโลกไซเบอร์ และขีปนาวุธ แต่การฟื้นฟูนาโตจะยังคงปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดั้งเดิมของผู้ก่อตั้ง ที่ยินยอมให้เราระดมการเคลื่อนไหวของเราอย่างพร้อมเพรียงกันเพื่อร่วมกันปกป้องคนของเรา ขณะเดียวกันก็สร้างความเชื่อถือในวงกว้างตามที่รูซเวลท์และเชอร์ชิลเคยกล่าวไว้ว่า ทุกประเทศมีสิทธิและความรับผิดชอบ และทุกประเทศต้องเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมในการออกแบบโครงสร้างระหว่างประเทศเพื่อรักษาไว้ซึ่งสันติสุข

We also share a common interest in stopping the spread of nuclear weapons. Across the globe, nations are locking down nuclear materials so they never fall into the wrong hands -- because of our leadership. From North Korea to Iran, we've sent a message that those who flaunt their obligations will face consequences -- which is why America and the European Union just recently strengthened our sanctions on Iran, in large part because of the leadership of the United Kingdom and the United States. And while we hold others to account, we will meet our own obligations under the Non-Proliferation Treaty, and strive for a world without nuclear weapons.

นอกจากนี้เรายังมีผลประโยชน์ร่วมกันในการหยุดการแพร่กระจายของอาวุธนิวเคลียร์ ทั่วโลกมีประเทศที่มีการควบคุมวัตถุนิวเคลียร์อย่างเคร่งครัดเพื่อที่วัตถุเหล่านี้จะได้ไม่ตกไปอยู่กับการใช้ที่ไม่ถูกต้อง นั่นเป็นเพราะความเป็นผู้นำของพวกเรา จากเกาหลีเหนือถึงอิหร่านเราได้เคยส่งข้อความว่าบรรดาผู้ที่โอ้อวดความรับผิดชอบของตนจะต้องเผชิญกับวิบากกรรม นั่นคือเหตุผลว่าทำไมอเมริกาและสหภาพยุโรปซึ่งเพิ่งผนึกกำลังกันให้การลงโทษแก่อิหร่าน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นการนำร่วมกันของสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่เราให้คนอื่นๆ รับผิดชอบภาระของตนเอง เราก็จะปฏิบัติตามหน้าที่ของเราภายใต้สนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายอาวุธ และพยายามฝันฝ่าเพื่อโลกที่ปราศจากอาวุธนิวเคลียร์

We share a common interest in resolving conflicts that prolong human suffering and threaten to tear whole regions asunder. In Sudan, after years of war and thousands of deaths, we call on both North and South to pull back from the brink of violence and choose the path of peace. And in the Middle East, we stand united in our support for a secure Israel and a sovereign Palestine.

เรามีผลประโยชน์ร่วมกันในการแก้ปัญหาความขัดแย้งที่ยืดความทุกข์ยากของมนุษย์ และเป็นภัยคุกคามต่อภูมิภาค ในประเทศซูดาน หลังจากที่ผู้คนหลายพันคนต้องเสียชีวิตเนื่องจากภาวะสงครามที่ยืดเยื้อมาเป็นเวลาหลายปี พวกเราได้เรียกร้องให้ทั้งฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ถอยกลับมาจากปากเหวแห่งความรุนแรงและเลือกเส้นทางแห่งสันติ และในตะวันออกกลางเรายืนอยู่เคียงข้างกันเพื่อสนับสนุนให้อิสราเอลมีความมั่นคงและเสริมสร้างอธิปไตยให้แก่ปาเลสไตน์

And we share a common interest in development that advances dignity and security. To succeed, we must cast aside the impulse to look at impoverished parts of the globe as a place for charity. Instead, we should empower the same forces that have allowed our own people to thrive: We should help the hungry to feed themselves, the doctors who care for the sick. We should support countries that confront corruption, and allow their people to innovate. And we should advance the truth that nations prosper when they allow women and girls to reach their full potential.

และเรามีผลประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาเพื่อความก้าวหน้าแห่งศักดิ์ศรีและความมั่นคง ในการได้มาซึ่งความสำเร็จนั้น เราจะต้องละทิ้งแรงผลักดันที่จะมองไปยังส่วนที่ยากจนของโลกเสมือนเป็นที่สำหรับ ความช่วยเหลือ แต่เราควรที่จะช่วยเสริมสร้างแรงผลักดันที่ทำให้ผู้คนของเราได้บรรลุความเจริญก้าวหน้า เราควรช่วยผู้หิวโหยให้หาเลี้ยงปากท้องได้เอง ช่วยแพทย์ได้ดูแลผู้ป่วย พวกเราต้องส่งเสริมประเทศต่างๆ ให้เผชิญหน้ากับการทุจริต และยินยอมให้พลเมืองของพวกเขาได้สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และเราควรรุกหน้าสู่ความเป็นจริงที่ว่าความเจริญรุ่งเรืองของชาติจะเกิดขึ้นเมื่อผู้หญิงและเด็กได้เข้าถึงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

We do these things because we believe not simply in the rights of nations; we believe in the rights of citizens. That is the beacon that guided us through our fight against fascism and our twilight struggle against communism. And today, that idea is being put to the test in the Middle East and North Africa. In country after country, people are mobilizing to free themselves from the grip of an iron fist. And while these movements for change are just six months old, we have seen them play out before -- from Eastern Europe to the Americas, from South Africa to Southeast Asia.

พวกเราทำสิ่งเหล่านี้ก็เพราะเราไม่ได้แต่เพียงเชื่อแค่ในสิทธิแห่งชาติทั้งหลาย เรายังเชื่อมั่นในสิทธิของพลเมือง นั่นคือสัญญาณที่นำทางพวกเราผ่านการต่อสู้กับระบบฟาสซิสต์และการต่อสู้ที่มืดมนกับลัทธิคอมมิวนิสต์ และในวันนี้ความคิดดังกล่าวจะถูกนำไปทดสอบในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ จากประเทศสู่ประเทศ ผู้คนกำลังมาชุมนุมกันเพื่อปลดปล่อยตนเองจากโซ่ตรวนที่ผูกมัดไว้ และในขณะที่การเคลื่อนไหวเพื่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีขึ้นในช่วงระยะเวลาเพียง ๖ เดือน เราเคยเห็นปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต จากยุโรปตะวันออกสู่อเมริกา จากแอฟริกาใต้สู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

History tells us that democracy is not easy. It will be years before these revolutions reach their conclusion, and there will be difficult days along the way. Power rarely gives up without a fight -- particularly in places where there are divisions of tribe and divisions of sect. We also know that populism can take dangerous turns -- from the extremism of those who would use democracy to deny minority rights, to the nationalism that left so many scars on this continent in the 20th century.

ประวัติศาสตร์สะท้อนให้เห็นว่าประชาธิปไตยไม่ใช่เรื่องง่าย มันจะเป็นเวลาหลายปีก่อนที่การปฏิวัติเหล่านี้จะจบลง และขณะเดียวกันพวกเขาต้องเจอวันแห่งความยากลำบากในระหว่างทาง อำนาจเป็นสิ่งที่ยากจะได้มาโดยไม่มีการต่อสู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานที่ซึ่งมีการแบ่งแยกเผ่าพันธุ์และการแบ่งแยกลัทธิ พวกเราตระหนักดีว่าผลลัพท์แห่งลัทธิประชานิยมนั้นช่างอันตราย จากคตินิยมสุดขีดของผู้ซึ่งใช้ระบอบประชาธิปไตยในการปฏิเสธสิทธิของชนกลุ่มน้อย ไปสู่ลัทธิชาตินิยมซึ่งทิ้งร่องรอยจำนวนมากเอาไว้ให้แก่ภาคพื้นยุโรปแห่งนี้ในศตวรรษที่ ๒๐

But make no mistake: What we saw, what we are seeing in Tehran, in Tunis, in Tahrir Square, is a longing for the same freedoms that we take for granted here at home. It was a rejection of the notion that people in certain parts of the world don't want to be free, or need to have democracy imposed upon them. It was a rebuke to the worldview of al Qaeda, which smothers the rights of individuals, and would thereby subject them to perpetual poverty and violence.

แต่พวกเราต้องไม่เข้าใจผิด สิ่งที่เราได้พบเห็น สิ่งที่เรากำลังเห็นในเตหะราน ในตูนีส ในจตุรัสทาเรียร์ นั่นถือเป็นความปรารถนาที่ยาวนานแห่งเสรีภาพเช่นเดียวกันกับสิ่งที่เราได้รับโดยไม่ได้คิดมากอะไรอยู่ที่บ้าน มันคือแนวคิดที่ปฏิเสธว่าผู้คนในบางส่วนของโลกไม่ต้องการให้ถูกปลดปล่อย หรือไม่ต้องการให้ผู้อื่นกำหนดการปกครองระบอบประชาธิปไตยเหนือพวกเขา มันคือคำประนามต่อโลกทัศน์ของอัลกออิดะห์ ซึ่งทำลายล้างสิทธิส่วนบุคคลด้วยวิธีการดังกล่าวจะควบคุมพวกเขาให้อยู่ภายใต้ความยากจนข้นแค้นและความรุนแรงต่อไป

Let there be no doubt: The United States and United Kingdom stand squarely on the side of those who long to be free. And now, we must show that we will back up those words with deeds. That means investing in the future of those nations that transition to democracy, starting with Tunisia and Egypt -- by deepening ties of trade and commerce; by helping them demonstrate that freedom brings prosperity. And that means standing up for universal rights -- by sanctioning those who pursue repression, strengthening civil society, supporting the rights of minorities.

อย่าให้มีข้อสงสัยใดๆเลยว่าสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรยืนหยัดอย่างมั่นคงอยู่ข้างผู้ที่รอคอยสิทธิเสรีภาพ และในขณะนี้ พวกเราต้องแสดงให้เห็นว่าเราจะเป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลังตามคำที่เคยพูดไว้ นั่นหมายถึงการลงทุนในอนาคตของประเทศเหล่านั้น ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นประชาธิปไตย ที่กำลังเริ่มต้นในประเทศตูนีเซียและอียิปต์ ด้วยการเสริมสร้างความผูกพันที่แน่นแฟ้นทางการค้าและการพาณิชย์ ด้วยการช่วยเหลือพวกเขาให้สามารถแสดงว่าเสรีภาพจะนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรือง และนั่นหมายถึงการลุกขึ้นยืนหยัดเพื่อสิทธิสากล โดยการลงโทษผู้ที่ดำเนินการกดขี่ การสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม ตลอดจนให้การสนับสนุนสิทธิของคนกลุ่มน้อยในสังคม

We do this knowing that the West must overcome suspicion and mistrust among many in the Middle East and North Africa -- a mistrust that is rooted in a difficult past. For years, we've faced charges of hypocrisy from those who do not enjoy the freedoms that they hear us espouse. And so to them, we must squarely acknowledge that, yes, we have enduring interests in the region -- to fight terror, sometimes with partners who may not be perfect; to protect against disruptions of the world's energy supply. But we must also insist that we reject as false the choice between our interests and our ideals; between stability and democracy. For our idealism is rooted in the realities of history -- that repression offers only the false promise of stability, that societies are more successful when their citizens are free, and that democracies are the closest allies we have.

พวกเราทำอย่างนี้ทั้งๆที่รู้ว่า ชาติตะวันตกจะต้องเอาชนะความเคลือบแคลงและความหวาดระแวงระหว่างชาติหลายชาติทั้งในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือได้ ความหวาดระแวงซึ่งเป็นรากเหง้าแห่งความยุ่งยากในอดีตเป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่เราต้องเผชิญกับคำกล่าวหาว่าเราหลอกลวงเสแสร้ง จากผู้ที่ไม่รู้สึกชื่นชมยินดีกับเสรีภาพซึ่งพวกเขาได้รับทราบมาว่าพวกเราให้การสนับสนุนอยู่ และเช่นเดียวกับพวกเขา พวกเราต้องยอมรับอย่างตรงๆว่ามันเป็นเรื่องจริงที่เรามีความสนใจในระยะยาวในภูมิภาคนี้เพื่อที่จะต่อสู้กับการเคลื่อนไหวที่ก่อให้เกิดความหวาดกลัว บางครั้งเราต้องร่วมสู้กับพันธมิตรที่อาจไม่สมบูรณ์แบบเพื่อที่จะป้องกันการหยุดชะงักของการจัดหาพลังงานของโลก แต่เรายังต้องยืนยันว่าทางเลือกระหว่างผลประโยชน์และอุดมคติของเรา ระหว่างเสถียรภาพและความเป็นประชาธิปไตยเป็นข้อผิดพลาด อุดมคตินิยมของเราเป็นรากฐานของความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ ที่ซึ่งการกดขี่เป็นเพียงข้อเสนอของคำมั่นสัญญาแห่งเสถียรภาพที่ไม่เป็นจริง นั่นคือสังคมจะประสบความสำเร็จมากขึ้นเมื่อพลเมืองของตนเป็นอิสระ และประชาธิปไตยคือพันธมิตรที่ใกล้ชิดที่สุดที่เรามี

It is that truth that guides our action in Libya. It would have been easy at the outset of the crackdown in Libya to say that none of this was our business -- that a nation's sovereignty is more important than the slaughter of civilians within its borders. That argument carries weight with some. But we are different. We embrace a broader responsibility. And while we cannot stop every injustice, there are circumstances that cut through our caution -- when a leader is threatening to massacre his people, and the international community is calling for action. That's why we stopped a massacre in Libya. And we will not relent until the people of Libya are protected and the shadow of tyranny is lifted.

ความจริงนั้นนำการกระทำของเราในลิเบีย มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับการเริ่มต้นของการปราบปรามอย่างรุนแรงในลิเบียที่จะพูดว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของเรา – ว่าอธิปไตยของชาติมีความสำคัญยิ่งกว่าการสังหารหมู่พลเรือนภายในพรมแดนของตน ข้อโต้แย้งดังกล่าวมีน้ำหนักสำหรับบางคนเท่านั้น แต่พวกเราไม่เหมือนกัน พวกเรายอมรับความรับผิดชอบที่มากขึ้น และในขณะที่เราไม่สามารถยุติความไม่เป็นธรรมในทุกกรณี ก็ยังมีสถานการณ์ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อคำเตือน กล่าวคือ เมื่อผู้นำคนหนึ่งกำลังคุกคามประชาชนของตนเองด้วยการสังหารหมู่ ในเวลานั้นประชาคมระหว่างประเทศก็จะเรียกร้องให้มีการดำเนินการ นั่นคือเหตุผลที่เราหยุดยั้งการสังหารหมู่ในลิเบีย และเราก็จะไม่ยอมผ่อนปรนจนกว่าชาวลิเบียจะได้รับการปกป้อง และการครอบงำของการใช้อำนาจกดขี่ล้มเลิกไป

We will proceed with humility, and the knowledge that we cannot dictate every outcome abroad. Ultimately, freedom must be won by the people themselves, not imposed from without. But we can and must stand with those who so struggle. Because we have always believed that the future of our children and grandchildren will be better if other people's children and grandchildren are more prosperous and more free -- from the beaches of Normandy to the Balkans to Benghazi. That is our interests and our ideals. And if we fail to meet that responsibility, who would take our place, and what kind of world would we pass on?
เราจะดำเนินการด้วยความนอบน้อมและความตระหนักรู้ว่าเราไม่สามารถกำหนดผลลัพธ์จากภายนอกประเทศ ในที่สุดประชาชนจะต้องสร้างเสรีภาพด้วยตนเอง มิใช่จากการบังคับจากภายนอก แต่เราสามารถและต้องยืนหยัดอยู่กับบรรดานักสู้เหล่านั้น เพราะเรามีความเชื่อเสมอว่าอนาคตของเด็กและลูกหลานของเราจะดีกว่า ถ้าเด็กๆ ลูกหลานของคนอื่นๆ มีความเจริญรุ่งเรืองและมีเสรีภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ จากชายหาดของนอร์มังดีสู่คาบสมุทรบอลข่านไปยังเบงกาซี นั่นคือประโยชน์และอุดมคติของเรา และถ้าเราล้มเหลวในการแสดงความรับผิดชอบนั้น ผู้ใดจะมาทำหน้าที่แทนเรา และเราจะส่งผ่านโลกแบบไหนให้กับลูกหลานของเรา

Our action -- our leadership -- is essential to the cause of human dignity. And so we must act -- and lead -- with confidence in our ideals, and an abiding faith in the character of our people, who sent us all here today.
การดำเนินการของเรา ภาวะความเป็นผู้นำของเรา เป็นสิ่งจำเป็นต่อการที่จะทำให้เกิดศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องทำและนำด้วยความเชื่อมั่นในอุดมคติของเรา และปฏิบัติตามความเชื่อในอุปนิสัยของผู้คนทั้งหลาย ที่ส่งให้เราทั้งหมดได้มาอยู่ที่นี่ในวันนี้

For there is one final quality that I believe makes the United States and the United Kingdom indispensable to this moment in history. And that is how we define ourselves as nations.
สำหรับคุณสมบัติประการสุดท้ายเพียงหนึ่งเดียว ที่ผมเชื่อว่าทำให้โลกขาดสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรมิได้ในช่วงนี้ของประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน และนั่นเป็นวิธีการที่เรากำหนดตัวตนแห่งความเป็นประเทศของเรา

Unlike most countries in the world, we do not define citizenship based on race or ethnicity. Being American or British is not about belonging to a certain group; it's about believing in a certain set of ideals -- the rights of individuals, the rule of law. That is why we hold incredible diversity within our borders. That's why there are people around the world right now who believe that if they come to America, if they come to New York, if they come to London, if they work hard, they can pledge allegiance to our flag and call themselves Americans; if they come to England, they can make a new life for themselves and can sing God Save The Queen just like any other citizen.
เราแตกต่างไปจากประเทศส่วนใหญ่ในโลก เราไม่ได้กำหนดพื้นฐานของการเป็นพลเมืองจากเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ การจะเป็นชาวอเมริกันหรือชาวอังกฤษไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มใด แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศรัทธาในอุดมคติเป็นกลุ่ม เช่น สิทธิส่วนบุคคล หลักนิติธรรม นี่คือเหตุผลที่เรามีความหลากหลายที่ยากจะเชื่อภายในพรมแดนของเรา นั่นเป็นเหตุผลที่ในขณะนี้มีผู้คนทั่วโลกเชื่อว่าหากพวกเขามาถึงอเมริกา หากพวกเขามาถึงนิวยอร์ค ถ้าพวกเขามาถึงลอนดอน ถ้าพวกเขาทำงานอย่างหนัก พวกเขาจะสามารถสวามิภักดิ์ธงชาติของเราและเรียกตัวเองว่าชาวอเมริกัน ถ้าพวกเขามายังประเทศอังกฤษ พวกเขาสามารถสร้างชีวิตใหม่สำหรับตัวเอง และสามารถร้องเพลงพระเจ้าคุ้มครองราชินีเฉกเช่นเดียวกับพลเมืองคนอื่นๆ

Yes, our diversity can lead to tension. And throughout our history there have been heated debates about immigration and assimilation in both of our countries. But even as these debates can be difficult, we fundamentally recognize that our patchwork heritage is an enormous strength -- that in a world which will only grow smaller and more interconnected, the example of our two nations says it is possible for people to be united by their ideals, instead of divided by their differences; that it's possible for hearts to change and old hatreds to pass; that it's possible for the sons and daughters of former colonies to sit here as members of this great Parliament, and for the grandson of a Kenyan who served as a cook in the British Army to stand before you as President of the United States.

แน่นอนว่า ความหลากหลายของเราสามารถนำไปสู่ความตึงเครียดได้ และตลอดเวลาในประวัติศาสตร์ เราเคยมีการอภิปรายที่ดุเดือดเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมืองและการหลอมรวมกันของประเทศของเราทั้งสอง แต่ถึงแม้ข้อถกเถียงเหล่านี้จะเป็นเรื่องยากลำบาก เราก็ได้สร้างพื้นฐานแห่งการตระหนักรู้ว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่ปะติดปะต่อกันของเราแข็งแกร่ง นั่นคือว่าในโลกซึ่งจะมีแต่หดตัวเล็กลงและมีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น ตัวอย่างของเราสองประเทศกล่าวได้ว่า เป็นไปได้ที่คนสามารถที่จะหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวภายใต้อุดมคติเดียวกัน แทนที่จะถูกแบ่งแยกโดยความแตกต่างของพวกเขา เป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับใจที่จะเปลี่ยนแปลงและความเกลียดชังที่พ้นผ่าน กล่าวคือเป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับบุตรธิดาของอดีตชาวอาณานิคมที่จะได้มานั่ง ณ ที่นี้ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติ และสำหรับหลานชายของชาวเคนยาผู้ที่ทำหน้าที่พ่อครัวให้แก่กองทัพอังกฤษที่จะได้รับโอกาสมายืนอยู่เบื้องหน้าท่านทั้งหลาย ในฐานะประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา

That is what defines us. That is why the young men and women in the streets of Damascus and Cairo still reach for the rights our citizens enjoy, even if they sometimes differ with our policies. As two of the most powerful nations in the history of the world, we must always remember that the true source of our influence hasn't just been the size of our economies, or the reach of our militaries, or the land that we've claimed. It has been the values that we must never waver in defending around the world -- the idea that all beings are endowed by our Creator with certain rights that cannot be denied.

นั่นคือสิ่งที่กำหนดตัวตนของพวกเรา นั่นคือเหตุผลที่หนุ่มสาวในถนนแห่งดามัสกัสและไคโร ยังคงพยายามเข้าถึงสิทธิที่พลเมืองของเราได้ใช้ตามสิทธิอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าบางครั้งพวกเขาก็ขัดแย้งกับนโยบายของเรา ในฐานะที่ประเทศของเราทั้งสองเป็นประเทศที่มีพลังอำนาจมากที่สุดในประวัติศาสตร์โลก เราจึงต้องจดจำเอาไว้เสมอว่า ที่มาของอิทธิพลที่แท้จริงของพวกเราไม่ใช่เพียงมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่โต หรือมีกองทัพที่ทรงพลัง หรือมีดินแดนที่เราอ้างสิทธิครอบครอง แต่สิ่งนี้คือคุณค่าซึ่งเราไม่เคยต้องลังเลใจที่จะพิทักษ์โลกทั้งใบนี้ นั่นก็คือ ความคิดที่ว่ามนุษย์ทุกคนได้รับมอบสิทธิโดยพระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยสิทธิที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้

That is what forged our bond in the fire of war – a bond made manifest by the friendship between two of our greatest leaders. Churchill and Roosevelt had their differences. They were keen observers of each other's blind spots and shortcomings, if not always their own, and they were hard-headed about their ability to remake the world. But what joined the fates of these two men at that particular moment in history was not simply a shared interest in victory on the battlefield. It was a shared belief in the ultimate triumph of human freedom and human dignity – a conviction that we have a say in how this story ends.
นั่นคือสิ่งที่หล่อหลอมสายใยที่ผูกพันของเราท่ามกลางไฟสงคราม เป็นสายใยที่สร้างขึ้นโดยมิตรภาพอย่างชัดแจ้งระหว่างสองผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งสองประเทศ ทั้งเชอร์ชิลและรูซเวลท์ต่างก็มีความแตกต่าง พวกเขาเป็นเหมือนผู้สังเกตการณ์ พวกเขาต่างมองเห็นข้อบกพร่องและจุดบอดของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ไม่เคยมองเห็นจุดอ่อนของตนเอง และพวกเขาก็หัวแข็งเกี่ยวกับความสามารถในการสร้างโลกอีกครั้ง แต่สิ่งที่เป็นรอยเชื่อมของโชคชะตาของชายทั้งสองในช่วงเวลานั้นในประวัติศาสตร์ไม่ได้เป็นเพียงผลประโยชน์ร่วมกันในชัยชนะท่ามกลางสนามรบ มันเป็นความเชื่อร่วมกันในชัยชนะที่ดีที่สุดของเสรีภาพของมนุษยชาติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ นั่นถือเป็นความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าเราสามารถตัดสินให้เรื่องนี้จบลงอย่างไร

This conviction lives on in their people today. The challenges we face are great. The work before us is hard. But we have come through a difficult decade, and whenever the tests and trials ahead may seem too big or too many, let us turn to their example, and the words that Churchill spoke on the day that Europe was freed:
ความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้านี้ยังคงสิงสถิตย์อยู่ในผู้คนของพวกเขาในปัจจุบัน ความท้าทายที่เราเผชิญอยู่นั้นยิ่งใหญ่ งานต่อหน้าของเรานั้นช่างหนักหน่วง แต่เราก็จะสามารถผ่านพ้นทศวรรษแห่งความยากลำบากนี้ไปได้ และเมื่อใดก็ตามที่เรารู้สึกว่าบททดสอบที่ต้องทดลองเบื้องหน้าเรานั้นช่างมากมายและยิ่งใหญ่ พวกเราจงหันหลังมามองกรณีบทเรียนของพวกเขา ตามสุนทรพจน์ที่เชอร์ชิลได้กล่าวเอาไว้ในวันที่ยุโรปได้รับอิสรภาพว่า

"In the long years to come, not only will the people of this island but...the world, wherever the bird of freedom chirps in [the] human heart, look back to what we've done, and they will say 'do not despair, do not yield...march straightforward'."
“ในช่วงเวลาหลายปีที่จะมาถึง ไม่เพียงแต่เฉพาะคนของเกาะแห่งนี้ แต่ ... ทั้งโลก ซึ่งที่ใดก็ตามที่นกแห่งเสรีภาพร้องอยู่ในหัวใจของปวงชน จงมองกลับไปดูสิ่งที่พวกเราทำไว้ และพวกเขาจะพูดว่า ‘จงอย่าได้สิ้นหวัง จงอย่าได้ยอมจำนน – จงก้าวเดินไปข้างหน้า’ ”

With courage and purpose, with humility and with hope, with faith in the promise of tomorrow, let us march straightforward together, enduring allies in the cause of a world that is more peaceful, more prosperous, and more just.
ด้วยความกล้าหาญและแน่วแน่ในเป้าหมาย ด้วยความนอบน้อมและด้วยความหวัง ด้วยความเชื่อในสัญญาของวันพรุ่งนี้ ผมขอให้เราก้าวเดินตรงไปข้างหน้าด้วยกัน ในฐานะพันธมิตรที่มั่นคงในการสร้างโลกให้มีความผาสุข ความเจริญรุ่งเรืองและความยุติธรรมมากขึ้น

ที่มา : http://www.politics.co.uk/features/foreign-policy/obama-westminster-hall-speech-in-full-$21388987.htm

Date: Wednesday, 25, May 2011 05:29

แปลและเรียบเรียงโดย นางอุมาพร เพ็ชรเลิศจำรัส นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ กลุ่มงานภาษาอังกฤษ สำนักภาษาต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร